

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

دپلوم انجینیرنسرین معروفی

۲۷ جنوری ۲۰۱۲

"شعله های روشنگری را

در اذهان مردم باید شعله ورتن ساخت"

از بررسی رویداد های اخیر طوری معلوم می شود که امپریالیسم جهانی همان طوری که در طول زیادتیر از ده سال با مانور های استعماری خود در مقاطع مختلف زمینه های هزاران بدبختی را در حیات و ممت روز مره خلق ستمدیده افغانستان فراهم نموده و با گسترش امیال استعماری و ارتجاعی خود خلق ما را در اسارت کشیده است با آنهم در چنین شرایط و فضای زهر آگین، هستند افغانهایی که متأسفانه در تمام مدت ده سالی که فاجعه جریان دارد و عمق آن تار و پود هر انسانی را که ذره ای از احساس انسانی در ذهنش وجود داشته باشد، می سوزاند، هنوز هم نتوانسته اند به ماهیت و عمق مسایلی که در کشور ما می گذرد، پی ببرند. آخر با وجود این همه عملیات ترورستی، تهاجمات نظامی، فقر و فحشاء، بیکاری، گرسنگی، فساد اخلاقی، خصومت و دشمنی بین خلق ها، و فاجعه باید چقدر گسترش و توسعه بیابد تا مغز های از کار مانده را تکان دهد تا به خاطر نه افغان دوستی بلکه به خاطر انسان دوستی علیه این همه مظالم صدای خود را بلند کنند. ما می بینیم که یک تعداد از افغانها در رکود رفته و سکوت اختیار نموده اند و عده دیگر چنان به گذشته چسبیده اند توگوئی نه زمانی حالی وجود دارد و نه هم آنها در گورستان نیستند در حالی که تعداد دیگری با نواختن طبل و سرنا به تبلیغات زهر آگین داد از مذاکرات صلح می زنند و سر تأیید به حمایت از اقدامات امپریالیسم جهانی خم می نمایند و باز هم یک قدم فرا تر می گذارند و از مردم تقاضا می کنند که در این روند خاینانه حصه بگیرند.

امپریالیسم امریکا و متحدین جنایاتش ناتو و ارتجاع سیاه با اتحاد همه جانبه در پهلوی هزاران دسیسه، فریب و توطنه زمینه های تحرکات و دگرگونی های فکری را از طرق مختلف به وجود می آورند تا مانع ارتقای تفکر و شعور سیاسی بعضی از هموطنان ما گردند. ما در این اواخر شاهد انکشاف قضایا در امور کشور ما افغانستان هستیم که چطور درد سر برای تسلط استعماری آنها پیدا است. بر مبنای چنین هراسی امپریالیسم از یک جانب در ترویج ارزشهای استعماری خود که یکی از آنها پنهان شده زیر چتر مصالحه و برگزاری مجالس و جلسات، مذاکرات و معامله گری ها را با به اصطلاح مخالفان خود آغاز نموده و از جانب دیگر به یاری و همکاری شرکای

جنايات خود، مخصوصاً کشور آلمان که در اين زمينه چيني ها از ديگر متحدانش سبقت جسته و ابتکار عمل را مستقيم چه از طريق مقامات دولتي و چه هم توسط احزاب سياسي که هر کدام اين احزاب سياسي از "سي دي او" و "سي اس او" گرفته تا "اس پ دي" و "سبز ها" به نوبه خود در اين مدت زيادتر از ده سال تجاوز به خاک ما چه خود در قدرت بودند و چه هم در اپوزيسون ، به قراردادهاي خونين استعماري توافق نمودند و بر تمام جنايات مهر تأييد زدند. ولي هدفی را که امروز "اس پ دي" در سر می پروراند همانا تصرف مقامات دولتي در آینده نزديک است که از همين حالا شروع به تبليغات نموده و رقصان به ساز امريکا ، جلسه ای را در برلين با همکاري مرکز کلتوري و باز سازی افغانستان برگزار- نهادی که عمرش با تجاوز گره خورده است- نمودند که تعدادی از آلمان ها و افغان ها چه به حيث سخنگوی و چه هم به حيث شنونده در اين جلسه حضور داشتند. اين که مشخص روی کدام مسايل صحبت صورت گرفته، می توان گفت:

با درک از ماهيت و هدف از برگزاری چنين جلسات استعماري طبق تجارب ده سال گذشته اين یکی هم به يقين که بی محتوا، فريبنده و خاينانه بوده؛ برداشت خودم از احزاب سياسي آلمان خصوصاً در اين مدت ده سال اشغال افغانستان اين است:

هر حزب قبل از انتخابات، هدفمندان و با در نظر داشت روحیه خلق های خود در تبليغ و ترويج یک سلسله مسايل پلان شده می پردازند. طوری که می دانيم در شرايط فعلی که وضع اقتصادی مردم چندان خوب نيست به طرح دشواری های مربوط به کشور ما از جمله پلان و مصارف اقتصادی که دولت آلمان به اصطلاح از خزانه خود در امور افغانستان به مصرف می رساند، دست می زنند و با اين برنامه ريزيها موفق می شوند تا توجه مردم خود و افغانها را بدان معطوف سازند. آنها جهت به دست آوردن رأی مردم در انتخابات پارلمانی و همچنان جهت برآورده شدن ادامه منافع استعماري شان، در پهلوئی اتباع آلمان از یک تعداد افغانان هم دعوت به عمل می آورند و طوری برای آنها وانمود می کنند که اشتراک و نظرات شما در مجالس و مذاکرات در راه حل معضلات افغانستان برای ما قابل اهميت است. در حالی که احزاب قدرتمند ممالک استعمار گر، خلق های ممالک تحت استعمار را در داخل و خارج کشور بر محور اهداف و پلانهای استعماري خود می چرخانند و جزئی ترين ارزشی به نظرات آنها قابل نيستند.

هدف از برگزاری چنين مجالس فقط به دست آوردن فرصت به طرح پلانهای بعدی خود شان از یک جانب و از جانب ديگر ايجاد ذهنيت صلح خواهی و تجمع خلق افغان به دور ميز تسليم طلبی است و آن هم با فرهنگ ستيزان و دشمنان افغانستان. استعمار با اين دسيسه ها و پلان های مطروحه خود در صدد است تا باز هم بتواند مدتی افغانها را در مفاک تصورات صلح خواهی غرق نمايد.

ما افغانها زياد تر از اين نبايد به حيث ميليگان استعمار عمل کنيم و با درک اين که، ندای صلح استعماري در یک کشور اشغال شده یک پارچگی و وحدت را به تدريج از بين می برد و موجب رکود می گردد، ما نبايد خمود و جمود شويم و بايد هر چه بيشتتر در راه به وجود آوردن فضای مبارزاتی دست اندر کار شويم. شعله های تنوير را در اذهان خلق ما شعله ورتتر بسازيم. در حل مسايل مربوط به سرنوشت ملت خود به طرح و تطبيق پلانهای دست بزنيم که اراده خود مارا تبارز دهد و در بحث ها و جلساتی اشتراک کنيم که پاسخگوی نيازمنديها و منافع خلق مستمديه ما در ميان باشد. جهت نیل به اين اهداف خود پس هدفمند در تبليغ اهدافی که مقدم بر همه امور است يعنی مبارزه جهت حصول استقلال و آزادی خلقهای در بند از يوغ استعمار بايد رزميد